

De wielen van de bus gaan rond en rond

Patan, 11-10-2015

Van het voor ons drukke Kathmandu, zijn we nu alweer een week gesetteld in het net zo drukke Patan. Afgelopen zaterdag zijn we aangekomen in ons appartement voor de aankomende maanden. Ik moet zeggen, we mogen niet klagen. Iedereen heeft een eigen kamer, we hebben een keukentje, douche, 2 wc's en een dakterras. Daarnaast ligt het appartement om de hoek bij het bekende Durbar Square van Patan (zie foto). Een klein dingetje is iets minder, we hebben wat gratis vriendjes erbij gekregen (lees, ongedierte). Nu ben ik wat dat betreft niet zo'n watje (al zeg ik het zelf), maar dan praten we wel over ongedierte in Nederlands formaat. Nepalese zijn van een hele andere orde! Het begon met reuzenmuggen en wc wormen, vervolgens reuzenspinnen en nu een reuze kakkerlakkenplaag! Reuzemuggen en reuze spinnen kan ik nog wel handelen (Jacqueline iets minder, mijn trommelviezen beginnen het al aardig te begeven). Maar ik geef toe bij de reuze kakkerlakken, kreeg ik ook de kriebels. Eergisteren kwam Jacqueliën er voor het eerst eentje tegen in de keuken. Ik hoorde een luide gil vanaf boven, dus ging maar eens kijken wat er was. 'Ieeee daar zit ie!' En ja hoor daar zat de grote boosdoener, rustig tussen onze pakken rijst en curry kruiden (want ja, we zijn onze eigen maaltijden aan het bereiden, en het valt niet tegen. Straks meer over de reuze komkommers hier). Ik heb hem vervolgens in een pannetje weten te vangen, waar hij doodleuk weer uit kroop. Uiteindelijk kwam Alena (onze soort van huisbaas) kijken of alles wel goed ging. Ze pakte hem zo op en trapte hem dood. 'It isn't a lion!' zei ze. Nu blijken er dus al 15 dode kakkerlakken weggehaald te zijn